

בס"ד. ר"ד יום ד' פ' תשא, טו"ב אדר ראשון, ה'תשכ"ב.

— לתלמידים שיחיו הנוסעים לארצנו הקדושה, בחדרו הקי* —

בלתי מוגה

א. מאמר ד"ה אל יפטר אדם מחבירו כו'.

* * *

ב. דובר בהמאמר¹ בענין "אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זוכרהו"², כפי שהוא בכללות (שהרי כל הענינים ישנם בכללות, בפרטיות ובפרטי פרטיות אצל כל אחד) — שקאי על ירדת הנשמה בגוף, שדוקא ע"י ירידתה למטה נעשית שליח של מלך מלכי המלכים הקב"ה, וכפי שמבואר לפעמים³ שממ"ה הקב"ה קאי על עצמותו ית', הנה דוקא ע"י הירידה למטה, בעלמא דפרודא⁴, לוקחים את העצמות, והיינו, שאע"פ שבחיצוניות הרי זה מעמד ומצב ד"יפטר", מ"מ, דוקא עי"ז לוקחים את העצמות, ע"י "דבר הלכה", שזהו כללות ענין התורה ופנימיות התורה, פנימיות אבא פנימיות עתיק⁵, ועד פנימיות ועצמות.

ג. תמסרו פרישת-שלום שמחה ("א פריילעכן גרוס") בכל המקומות שבהם תחנו, ובפרט בארץ הקודש, "ארץ אשר גו' עיני ה' אלקיך בה"⁶, ובפרט בהשיבות שבהם לומדים פנימיות התורה, שהם מיסודם ובהנהלתם של רבותינו נשיאינו, ותפעלו עלי' בהשיבות, שיעסקו במסירה ונתינה, ללא הפסק זמן, בלימוד הנגלה והחסידות, ובפרט בקיום המצוות בהידור, ובעבודת התפלה ביחוד.

ועי"ז שתעשו זאת במסירה ונתינה, בשמחה ובטוב לבב — יתוסף גם אצלכם בטוב הנראה והנגלה, טוב ישראל יבושר.

*

(* ראה גם מכתב כ"ט אד"ר; ה' אייר; ובכ"מ.
 כ"ג מנ"א — שנה זו (אג"ק חכ"ב ריש ע' קעד; ס"ע ריח ואילך; ס"ע שח ואילך).
 (1) לעיל ע' 125 ואילך.
 (2) ברכות לא, א.
 (3) ראה לקו"ת צו יג, ד. שה"ש יד, ד.
 (4) ראה תניא ספ"ג. ובכ"מ.
 (5) ראה לקו"ת נצבים מט, ד. וש"ג. וראה גם סה"מ הי"ש"ת ס"ע 49, ובהערת כ"ק אדמו"ר שליט"א שם.
 (6) עקב יא, יב.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכל אחד מהתלמידים תניא-כיס ומטבע של שקל באמרו, שענין זה יתן חיזוק בהענין ד"מתוך כך זוכרהו".
כשנתן את המטבע, אמר: הרי זה "עלמא דפרודא" לאמיתתו!

*

שנשמע מכם פרישת-שלום שמחה ובשורות שמחות.
תבחרו מכם ממונה — יכולים לבחור שנים, אבל שלא תהי' "קדירא דבי שותפי" — שיהי' האחראי, ויכתוב מידי כמה שבועות במשך הזמן.
סעו לשלום.

